

بیایید زندگی کنیم

نه فقط

زنده باشیم

گفتگو: رضا نوری

ما مسافران عشق هستیم. پیام ما عشق، عشق فقط عشق است. ما از تمام پنج قاره در طول سفرمان عبور خواهیم کرد و با داستان زندگی شما آشنا خواهیم شد.

من داوود نصیری متولد ۱۳۴۴ به همراه همسر من کاشانچی و دو فرزندم ارمیتی ۸ ساله و اورمزد ۵ ساله و ژمینو کاتوسی که در آستارا هدیه گرفته‌ایم تصمیم داریم که با پای پیاده به همه شهرها و کشورهای دنیا سفر کنیم و به همه مردم دنیا پیام عشق، دوستی و صلح را بدهیم و برای این کار سخنرانی‌هایی را اجرا می‌کنیم. شعار ما این است:

بیا بید زندگی کنیم نه فقط زنده باشیم.

سال‌های زیادی بود که ما در میان یک اجتماع مصنوعی زندگی می‌کردیم و در همان زمان افراد معنوی بودند که عشقشان را برای انسان‌های دیگر در روی زمین هدیه می‌کردند تا بتوانند زمین را جای بهتری برای زندگی بسازند. نزدیک شدن به این گروه و وارد شدن به چرخه آن‌ها کار آسانی نبود ولی نیاز به قدرتمندی تهمتن و رستم گونه داشت که ما را به جاده زیبا و طولانی هدایت کرد. برای رسیدن به این زندگی دل‌انگیز و بودن در آن سفر را آغاز کردیم. همه چیز از سال ۱۳۸۱ آغاز شد؛ اما واقعا رسیدن به این زندگی و آرامش و زیبایی‌های آن نیاز به خودسازی و سختی‌های زیاد دارد. باید مرتب تجربه بیاموزیم تا خود را به آنچه که واقعی است برسانیم و بتوانیم دوباره متولد شویم. تمام وجود ما شده این سفر عشق...

این فکر خیلی بزرگ بود و وقت بسیار زیادی را می‌گرفت تا تحقق پیدا کند. ما تمام تلاشمان را کردیم تا این اندیشه را به جلو ببریم اما هیچ عجله‌ای نداشتیم، درست مثل یک معمار که یک کار بزرگ را انجام می‌دهد و وقت زیادی را برای آن می‌گذارد. ما می‌دانستیم که این سفر در زندگی آینده ما تاثیر بسیاری می‌گذارد و یک نقطه عطف است.

سفر ما از ایران آغاز شد کشوری که شعارش پندار نیک، گفتار نیک و کردار نیک است. کشور کوروش بزرگ که قانون حقوق بشر را پایه‌گذاری کرد.

ما ابتدا به ترکیه و آذربایجان رفتیم این سفر بسیار عالی بود. بعد از اینکه به ایران بازگشتیم نمایشگاه عکس برگزار کردیم. از سال ۱۳۸۷ تصمیم گرفتیم سفر را از ایران آغاز کنیم و سپس به کشورهای خارجی برویم از این رو مسیر حرکت ما از تهران شروع شد و به ترتیب از طریق جاده اصلی چالوس به سمت آستارا، اردبیل، آذربایجان شرقی، خوزستان، کرمانشاه، ایلام،

بوشهر، هرمزگان، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، خراسان شمالی، مازندران و در نهایت به ساری ختم خواهد شد و بعد برای استراحت ۱ الی ۲ هفته‌ای به تهران باز خواهیم گشت. بعد از استراحت مختصر به سمت مرز بازرگان در ترکیه سفری خواهیم داشت و در آنجا مهمان شهردار از میر می‌شویم. طبق برنامه‌ریزی دقیقا در زمستان به مدت ۲۰ روز در قطب زندگی خواهیم کرد این سفر به مدت ۵۰ سال از آسیای میانه، خاور دور، اقیانوسیه، آفریقا، آمریکا تا اروپا خواهد بود.

تصمیم دارم هر کشوری را که سفر کردیم، سفرنامه آن را در یک جلد کتاب آماده کنم. اینک اولین کتاب سفرنامه مسافران عشق (ترکیه_آذربایجان) تمام شده است. سبک نوشتاری که من در این کتاب استفاده کرده‌ام فقط تعریف اینکه چه گذشت و چه کردیم نیست، بلکه گفته‌های بزرگان را در باب هر موضوعی که اتفاق می‌افتد بکار بردم تا متن دلنشین شود. همین طور توضیحات بسیار زیادی جهت خودباوری، مثبت اندیشی، تولید اندیشه و آموزش جهت بهتر نگرستن به زندگی با اتفاق‌های واقعی که در طول سفر برای ما رخ می‌داد باعث می‌شود در خواننده احساس خوبی بوجود بیاید. کل سفرنامه همراه با عکس‌های بسیار جالب از افرادی که با آن‌ها برخورد داشتیم، خانه‌های گرم و مهربان آن‌ها، مکان‌های دیدنی و تاریخی، سخنرانی‌هایی که داشتیم، اتفاقات طول سفر و... می‌باشد. در پایان کتاب آلبوم عکس‌های رنگی از نقاط دیدنی و تاریخی، طبیعت، لباس‌ها، مردم، ساختمان‌های قدیمی، حیوانات و... روی کاغذ گلاسه به چاپ رسیده است علاوه بر این سفرنامه کتاب دیگری با عنوان زایش و بالش

را نوشته‌ام که حاصل ۱۶ سال تحقیق و پژوهش است. این کتاب ۲۴۷ جلد است که جلد اول آن را در این مسیرهایی که سفر می‌کنم به انسان‌های عاشق هدیه می‌کنم در جلد اول تمرین‌ها و آموزش‌هایی وجود دارد که اگر خواننده ۱۰۰ امتیاز کسب کند وارد جلد دوم می‌شود

و بسیاری از کشورها مثل آذربایجان، تاجیکستان و انتشاراتی در آمریکا قبول کردند که این کتاب را چاپ کنند. شروع نگارش کتاب از سال ۸۱ شروع شد و در سال ۸۴ پایان یافت. روز اول که ما این سفر را شروع کردیم همراه خود کوله پشتی و ۲ چرخ دستی برداشتیم و درون این چرخ‌ها را پر از غذا کردیم که اگر غذا پیدا نکردیم یا اینکه نتوانستیم ادامه بدهیم بازگردیم اما از این همه مواد غذایی که ما همراه داشتیم فقط ۳ کنسرو ماهی و ۱ بسته سوپ را مصرف کردیم و بقیه را هدیه دادیم چرخ دستی را هم در دیاربک به پیشخدمت یک هتل هدیه دادیم از آن به بعد ما فقط

با کوله پشتی‌هایمان سفر می‌کنیم البته این را هم بگویم که روزی که ما سفر را آغاز کردیم بچه‌ها یک اسباب بازی همراه خود آوردند

سفر ما از ایران آغاز شد کشوری که شعارش پندار نیک، گفتار نیک و کردار نیک است. کشور کوروش بزرگ که قانون حقوق بشر را پایه‌گذاری کرد.

و بعد ما در هر شهر که می‌رویم و مهمان می‌شویم آن‌ها اسباب بازی را هدیه می‌دهند به یکی از بچه‌های هم سن و سال خودشان و یک اسباب بازی از آن‌ها هدیه می‌گیرند این اسباب بازی را دارند تا شهر بعدی در آنجا هم اسباب بازی را هدیه می‌دهند و یکی دیگر هدیه می‌گیرند.

آرمیتی و اورمزد اولین بچه‌ها در جهان هستند که به این شکل جهانگردی می‌کنند از نظر آموزشی هم هیچ مشکلی نداریم اتفاق جالب این است که بچه‌ها با ما تماس می‌گیرند و ما با همه آن‌ها در ارتباط هستیم حتی در یک مدرسه ابتدایی دخترانه ۳۶ دختر دانش آموز پیام عشق و دوستی را نوشتند و انگشت زدند ما می‌خواهیم این کار را در تمام دنیا انجام دهیم که همه بچه‌ها از هر ملیت و قومیت و فرهنگ و زبان و... با هم دوست باشند و در ارتباط. در آخر هم از خدا به خاطر حمایت و پشتیبانی‌هایش سپاسگزارم، ما از ته قلبمان از افراد فداکار و سایر کسانی که عمیقا به این برنامه علاقه دارند و ما را در این راه یاری می‌نمودند سپاسگزاریم. شما می‌توانید از طریق پایگاه اینترنتی مسیر ما و همینطور با اندیشه ما آشنا شوید. باشد که خداوند یاریمان کند.

www.godlovegod.org

حضور خانواده نصیری در غرفه طبیعت‌گردی، نمایشگاه مطبوعات ۱۳۸۷

